

Näin vuoden vaihduttua tuntuu sopivalta veisata, että ”Edessä reitti tuntematon aukeaa”, ja sekin tuntuu todelta näin koronaakin ajatellen, että ”omin voimin emme kestä tuulta vasten”. Mutta meillä on apu tarjolla, ja jokapäiväinen anteeksiantamus. Kun vain suostumme sen vastaan ottamaan. Ja saamme veisata: ”Ainoa synnin sovitus, anteeksianto, laupeus.” On hyvä muistaa, että Raamatun pääsisällys on sanoma Jeesuksesta ja pelastuksesta, jonka hän on valmistanut.

Ateenassa Paavali kertoi kansalle Jumalasta, jota he tuntemattomana palvelivat. Sehän löytyy Apostolien teoista. Hän sanoi: ”Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra”, jatkaen: ”Jumala ei ole kaukana yhdestäkään meistä.” Tuo tieto tuo meille lohdutusta ja turvaa jokapäiväiseen elämäämme. Häden hetkelläkin hän on meidän apumme. Saamme luottaa siihen, että taivaallinen Isämme on läsnä ja kuulee hiljaisetkin huokauksemme. Meidäthän on kutsuttu Hänen seuraajiksensa.

Mitä se seuraaminen on, ja mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa armoon turvautumista. Se on opettelua siihen, että armo yksin riittää. Emme tekojemme kautta, ettei kukaan kerskaisi”, sanoi Paavali. Meidät on siis kutsuttu Jeesuksen opetuslapsiksi ja seuraajiksi. Ei pitämään silmällä, miten kanssamatkaaajat tekevät ja elävät elämänsä eri tilanteissa. Meidät on kutsuttu valvomaan ja rukoilemaan myös heidän puolestaan. Esirukous on aina tärkeä tehtävä, pyytäkäämme voimia, ettemme laiminlöisi sitä.

Paavo Ruotsalaisen opetuksen ydin on ajatuksessa, että ihminen ei ole hengellisessä mielessä elämässään ottaja vaan saaja. Ihminen voi vain ikävöidä ja odottaa, kunnes Jumala ilmoittaa hänelle itsensä. Sanotaan, että Ruotsalaisen ajattelussa yhtyvät kansanviisauden, kirkollisen opetuksen ja vanhan kristillisen perinteen opetukset omaperäiseksi, puhuttelevaksi, voimalliseksi julistukseksi. Esim. hän neuvoi sanoen: jos oma kristillisyytesi on silmissäsi hyvää, niin siitä heti ymmärrät, että olet fariseusten vanhurskaudesta osallinen. Siltä tieltä on palattava Vapahtajan armahdukseen. Muuta tietä ei ole. On vain se armon tie. Se on meille kaikille tarjolla. Ja se on suuri kiitoksen aihe.

Siionin virressä pyydetään, että ”rukoile siis Jeesus siellä laupiasta Isääsi, että kilvoituksen tiellä heikko usko kestäisi”. Näin Siionin virretkin asettavat meidän askeltemme alle kantavan pohjan. Sillä meillä on taivaassa armahtava Isä. Ei meidän itsemme eikä ansioittemme tähden, vaan Jeesuksen ansion tähden. Nyt kun yhdessä veisaaminen on ollut vähäistä, huomaa sen, että ajatukset liikkuvat virsien sanomien ympärillä. Joku on sanonut joskus, että kun veisaatte, on kuin kahdesti rukoilisitte. Yksi tärkeä rukouksen aihe olisi, että lain tekoja ponnistelevalle Kristus kirkastuisi.

Tulevaisuus on aina tuntematon. Sen vain tiedämme, että rukouksemme kuullaan, ja niihin vastataan ajallaan ja meille parhaalla tavalla. Saamme elää johdatuksessa. Isän johdatuksessa on hyvä ja turvallista kulkea. Meillähän on opetettu: ”Ei ole sattumaa, on vain johdatusta.” Kun johdatukseen suostumme, uskon, että silloin vaikeimpienkin asioiden kohdalle tullessa on ne mahdollisuus vastaan ottaa. Näin saamme turvautua armoon sellaisena kuin olemme. Ja armo on vahva turva, eikä koskaan petä.